

havn i det paagjældende Skatteaar, bliver dem godtgjort af Statskassen. En saadan Bestemmelse vilde jeg kunne stemme for; jeg vilde kunne finde, at Meget talte for, netop af Hensyn til det usrivillige Ophold, disse Personer have i Kommunerne, at yde dem en saadan Begunstigelse; men jeg maa ganske være enig med det Udtrik, som min ærede Sjenbo (Magus) brugte for, idet heller ikke jeg kan se nogen Grund for Kommunerne til at betale Sagnetillaget til de Militære. Det er allerede blevet bemærket af det ærede Medlem for 6te Kredts (W. Petersen), saa jeg behøver ikke at gjentage det, at Garnisonskommunen og Bopelstommunen falde ingenlunde altid sammen for de paagjældende Militære.

Krigs- og Marineministeren: Jeg tør naturligvis ikke lige overfor saa bestemte Udtalelser fra enkelte ærede Medlemmer paastaa, at ikke muligvis en enkelt Befalingsmand, Officer eller Underofficer kan bo udenfor Grænserne af den By, hvori han skal bo; jeg vil kun sige, at, sker det, saa er det mig ubekjendt og ganske vist abnormt; thi de Paagjældende skulde bo i deres Garnison. Jeg maa i Øvrigt fuldstændig anerkjende Rigtigheden af det Princip, som blev udtalt af det ærede Medlem for 9de Kredts (Strup), nemlig, at det er i højeste Grad ønskeligt og hensigtsmæssigt, at Lovbestemmelser om de samme Forhold samles i større Love; og at de organisatoriske Love ikke ændres tilfældigvis ved andre Love, der vedtages kort Tid bagefter. Jeg vilde ogsaa ganske vist af den Grund kunne mene, at der var en vis Betænkelighed ved at beholde § 3 i denne Lov; men paa den anden Side, maa jeg dog fremhæve, at der meget ofte gennem Rigsdagen er passeret Love, som man ikke har anvendt dette Princip paa. Jeg erindrer saaledes, at i Hærloven indsatte man Bestemmelser, som slet ikke vedrøre Hærordningen; man indsatte f. Ex. en Bestemmelse om Affættelse af Jæneeden, og man indsatte endvidere Bestemmelser, der Intet havde med Hærorganisationen at gøre, men fuldstændig vare Værnepligtsbestemmelser. Man forandrede Værnepligtsloven gennem Hærloven, og da man saa nogle Aar senere vedtog en Værnepligtslov, saa forandrede man derigjennem Bestemmelser i Hærloven. Da man for nogle Aar siden gav Bestemmelser om, hvorledes Embedsmændene i de forskellige Ministerier skulde lønnes, indkom der deri en Bestemmelse om, at Embedsmændene skulde fritages for Rangskat. Rigsdagen har altsaa ikke altid været saa stærk i at hævde Principet om Lovenes Renhed. Da dette maa erkjendes, tror jeg, at man i det her foreliggende Tilfælde gjerne kunde gjøre det Samme, og altsaa finde sig i, at der kan reises Tvivl om det fuldstændig Korrekte, i Øvrigt anerkjendende, at der er visse Grunde, som tale derfor, idet lignende Bestemmelser ere

indførte i de Love, hvortil det foreliggende Lovforslag slutter sig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, der vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Formanden: Mulige Vændingsforslag til Sagens 2den Behandling maa jeg bede indleverede i Bureauet inden førstkommande Lørdag Middag Kl. 12.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Loven af 15de Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet.

(Lovforslaget findes i Tillæg O. Sp. 247—50; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Rindende Sp. 4412 ff.)

Marineministeren: De almindelige Bemærkninger, som jeg for havde den Gode at fremføre for det høie Thing i Anledning af det Lovforslag, der nys var under Forhandling, vil for den større Del kunne gjøres gjældende ogsaa paa det foreliggende Lovforslag, og jeg tror derfor at kunne nytes med at henvise til disse, medmindre der fra ærede Medlemmers Side maatte fremkomme Ønske om nærmere Oplysning. Der er dog et enkelt Punkt, som jeg tror særlig at maatte omtale, nemlig den Lønningsforholdelse, der er kommen til i Folkethinget. Under 1ste Behandling af de militære Lønningslove i dette Thing blev der fra nærværende Side maattet fremføres, nemlig at Marineens Underofficerer af yngste Grad og Marineens Haandværkere vare stillede paa en aldeles særlig Maade derved, at de i længere Tid forbleve i den yngste Lønningsklasse, og at Haandværkerne først i en langt fremrykket Alder indtraadte i Underofficersklassen. Det var mig strax klart, at der var Grund til i en organisatorisk Lønningslov for Flaaden at stille Underofficerer af Flaaden anderledes end Underofficerer af Hæren, saameget mere som de Første med Hensyn til Pensioneringen ere ugunstigere stillede end Hærens Underofficerer. Jeg udtalte allerede den Gang, at det var et Forhold, som var blevet overset af Marinebestyrelsen ved Lønningslovenes Behandling, og idet jeg anerkjendte, at det var en Feil, erklærede jeg mig villig til at søge den rettet, naar den organisatoriske Lov kom for. Denne Lov er imidlertid ikke endnu bleven behandlet, og da det stiller sig tvivlsomt, om man kan vente den fremmet i den allernærmeste Fremtid, har jeg